

Punjabi - 9th Class Punjabi Chapter 20 Preparation

Q1. عید دے دن دا خاص پکوان کیہ ہوندا اے۔

Ans 1: عید دے دن دا خاص پکوان سیویاں ہوندیاں نیں۔

Q2. نظم "عید" وچ شاعر دی اکھ کیویں کھل دی اے دو فقرے لکھ۔

Ans 1: جدوں شاعر اتے دسپیاں نعمتل یعنی سیویاں، مرغ تے زرد دے دکھاون توں مگروں دکار مار کے اللہ دا شکر ادا کیتا او سے وبلے ای کسے نے گھر دی کٹئی۔
کھرکادتی شاعر چھیتی نال بہا کھولن لئی پوڑیاں تو لہندیاں تھلے ٹگ پیا تے انج اوبدی اکھ کھل گئی۔

Q3. عید دی نماز پڑھن مگروں شاعر نے کیہ کچھ کھادا۔

Ans 1: عید دی نماز پڑھن مگروں سدھا گھر آنیا۔ سونیاں وچ آنٹے پاکے ودھ وچ پکانیاں، باسمتی چاولاں دا بادامل گریاں لازردہ پکوايا۔ فیر جہڑا اوبنے نہٹوں دیسی مرغا
منگوايا سی اوبنوں دیسی گھی وچ تلا کے خمیر گھیو پو کے روغنی نان لوانے۔ فیر انہاں ساریاں شیواں نوں آپ دی سواد لے لے کے کھادا۔ نالے یاراں متراں تے رشتہ داروں
دے گھراں وچ گھلایا۔

Q4. اکھ کھلن مگروں شاعر نے کی ویکھیا۔

Ans 1: اکھ کھلن مگروں شاعر نے ویکھیا کہ وہ اپنے وی گھر وچ کلم کلا ہونیا تے نعمتل جہڑیاں اوہ رکھ رسیا سی۔

Q5. شاعر نے عید کوئی منائی۔

Ans 1: شاعر نے عید سفنے وچ منائی۔

Q6. شاعر نے عید دی نماز پڑھن لئی کپڑی سواری باہر کڈھائی۔

Ans 1: شاعر نے عید دی نماز پڑھن لئی کار باہر کڈھائی۔

Q7. عید ابوزری دی پیدائش تے وفات کدوں ہوئی۔

Ans 1: عید ابو زری بوراں دی تاریخ پیدائش 1908 اے تے تاریخ وفات 1996 اے۔

Q8. شاعر نے عید دے دن لوکاں تے عزیزان نال کیہ سلوک کیتا۔

Ans 1: شاعر عید دی نماز پڑھن مگروں سدھا گھر آنیا۔ تے ڈھیر ساریاں مٹھیاں تے لون والیاں تے ون سونیاں کراریاں چیزاں بڑی ریج نال بنوانیاں تے فیر انہاں ساریاں
شیواں نوں آپ وی سواد لے لے کے کھادا تے نالے یاراں متراں تے رشتہ داراں دے گھراں وچ گھلایا۔

نظم 'عید' وے شاعر نے مرغ کتھوں منگائے سن. Q9

Ans 1: شاعر نے مرغ پنڈونمنگائے سن.

شاعر عید پڑھن دی تیاری کیویں کیتی. Q10

Ans 1: شاعر کہندا اے کہ عید والے دن میں سویرے سویرے اٹھیا تے حمام نے جاکے سب توں پہلے نہاتا. اوس توں بعد شیو کروانی. وال سیٹ کروان مگروں فیئر کریم دی لوائی. اوبد مگروں گھر آیا. نویں کپڑے پائے تے نویں منگائی ہوئی جتی پالش کروانی. بیچ ہزاری ٹوپی سر تے پالی وڈے شیشے سامنے کھلوتے مچاں نوں وت دے کے اپنے آپ نو ویکھن توں مگروں منہ نوں مٹھا کر کے گھروں باہر نکل آیا.